

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

3tiò. Nativitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Optatis, cupidóque mihi fors illa negetur;
 Non tamen impedió, recolendo talia, tanquam
 Bethlehemæ præfens, sincero cordis amore
 Divis hospitibus patulos offerre penates

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ.
 INDUCTIO TERTIA.

LUCAS CAP. 2.

Factum est autem, cum essent ibi, impleti sunt dies, ut p-
 reret. Et peperit Filium suum primogenitum, & pannis
 eum involvit, & reclinavit eum in præsepio: quia non erat
 eis locus in diverforio. Et Pastores erant in regione eadem,
 vigilantes, & custodientes vigilias noctis super gregem suum.
 Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, & claritas Dei cir-
 cumfulsit illos &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster JESUS Christus inter applausus Cœle-
 stis militia, Bethlemii Juda in vili stabulo, bruta inter
 animalia, paupertate, frigore, aliisque incommodis plurimum
 afflictus nascitur, & à pecudum Pastoribus Angelico sub concentu
 ad cultum invitatis adoratur.

Inclinata dies, cum nemo recluderet ædes, (seph,
 Sùsciperétque probum gravidâ cum Virgine Jo-
 Hoc par selectum, devotum, Nobile, Sanctum,
 Luc. 2. In vili pecorum stabulo remanere coëgit.
 Discite mortales, quantis Cœlestia distent
 A nostro captu spatii, quantisque tegantur.
 Hæc arcana Dei tenebris. Præfagia Vatum
 Impleturus, amat vitæ primordia JESUS
 Luctibus ordiri. Vetuit discumbere Sanctos
 Cum prædivitibus populi. Quid multa? revisit
 Nos, ut salvaret magni sudore laboris.
 Frigora natus habet, sed factus adultior æstus;
 Denique probrosâ clausit sua tempora morte.

Con-

Consilium Domini nè perscruteris; oportet
 Hoc admirari, tacitoque stupore vereri.
 Nox Terram solitis involverat atra tenebris,
 Ad medium provecta Polum, quo tempore Virgo
 Sensit adesse diem, quæ Cœlo gaudia, pacem,
 Mundo, sed tristi plagas infligeret Orco.
 Salve fausta Dies, omni venerabilis ævo,
 Tot votis optata diu, nostræque salutis
 Bajula! rorâsti magno cum sœnore Justum
 Desuper, ille brevè Cœlum Limbūmque recludet.
 Exultate Patres! adsunt promissa salutis
 Tempora! frangentur tenebrarum vincula; rupto
 Exempti laqueo, victores ibitis uno
 Ad Superum sedes cum Servatore triumpho!
 Admonuit sponsum Divina Puerpera; sponsus
 Ut solet, eximix defert solatia Matri.
 Sed vix ex cubito relevat caput, ecce refulget
 Lumine Cœlesti pecorum domus; intrat in auras
 Rex hominum, Mundique Salus: ut Phœbus Eois
 Egregio splendore nitens caput exserit undis,
 Virginitatis honor manet illibatus; adinstar
 Solaris radii, qui pulchrâ luce fenestras
 Transiit: Infantem tenuem complexa Virago
 Ad sua corda premit; neo-natum sponsus adorat.
 Hebr. Magna catervatim stabuli penetrare subintrat
 1. 6. Copia Spirituum, niveo candore decori,
 Cœlitus, ut pueri celebrent natalia, missi.
 Sed quid consilii Serpens inimice? rogabis,
 Quæ sit Cœlitibus plaudendi causa? docebo:
 Fraude tuâ deceptus homo, confortia mortis
 Æternæ, quæ sola tibi portanda manebunt,
 Deseruit. Quare? nescis? cui cedere quondam
 Ambitione ferox renuisti, venit, avitum

Ex-

Extirpare scelus; nè Gens humana periret.
 Ringere fave Draco! mulier decepta, per illam,
 Quæ modò produxit Dominum, se vindicat; æquo
 Judicis arbitrio: quia per quam, callide! Terris
 Intuleras damnum, cervix calcatur Averni.
 Virgo DEUM tenui coopertum findone cunis,
 Quas præsepe refert, imponit; dura ministrant
 Stramina pulvinar; servos animalia signant;
 Bos, asinusque suis afflatibus aspera brumæ
 Frigora demulcent: puto, quòd purissima Virgo
 Averfata, gemat, stabuli fœtentis odorem.
 Compatitur Matri Joseph, mœstosque virili
 Corde premit gemitus. Aquilo depone rigorem,
 Nè quatias gelido lacerata mapalia flatu.
 Interea Divine Puer, bene veneris! omnes
 Offerimus pia corda Tibi, largire favorem,
 Et moderare tuos, quos vis servare, fideles.
 O venerande Puer! quod Patrum turba futurum
 Credidit, hoc ipsum nos credimus esse peractum,
 In quo nostra fides se, tanquam rupe perenni,
 Et nova cum veteri Scripturâ pagina firmat.
 Non procul à stabulo vigilabant tempore noctis
 Pastores ovium, quos lux speciosior astris
 Reddidit attonitos: nam cyclade lucis amictus
 Angelus apparens nimio terrore stupentes
 Alloquitur, mandans proscribere corde timorem,
 Exultare jubens, quia maxima nuncio vobis
 Gaudia, lætus ait, populis communia cunctis:
 Natus enim Christus Davidis in urbe Redemptor:
 Invenietis ibi puerum, quem Mater egena
 Vilibus involvit pannis, paleisque gementem
 Imposuit: molles referunt præsepia cunas,
 Bruta Palatinos, stabulúmque Palatia Regis:

Luc. 2.

B

Hæc-

Hæcque loco signi vobis determinat Æther,
 Ut, quem Bethlehemæ tali sub imagine vobis
 Offeret, hunc ipsum, quem diximus, esse sciatis,
 Suspiciunt vigiles, lætòque per aëra plausu
 Aligeros volitare Duces, resonare triumphos,
 Atque refulgentis spatiosa per atria Cæli
 Unifono gratòque cani certamine vocum:
 Gloria summa Deo super excelsissima Cæli
 Culmina; terrigenis, quibus est sincera voluntas
 Pax fit, & alma quies, & copia multa bonorum,
 His evangelii finitis plausibus, unà
 Angelici Proceres Cœlestia regna revifunt,
 Sicque, recedenti speciosâ luce, piorum
 Ex oculis vigilum rapitur sacra visio: noctis
 Pristina vicinis incumbunt nubila campis.
 Territa pastorum, pernoctem plurima volvent
 Turba reassumit vires animùmque; relata
 Tam miranda sibi, propriis aspectibus ardet
 Percipere; inde moras, quas nexuit ægra dies
 Ex Pelago reducis cunctatio, rumpit, & ortu
 Non expectato Phœbei fideris, inquit:
 Actutum socii, videamus Mystica nobis
 A Domino monstrata, Deus nos ducet euntes,
 Dicite Pierides, non Ethnica Numina, veræ
 Christiadûm Musæ, quæ causa, quòd ista pusilli
 Plebejique viri, Regum Procerùmque senatu
 Neglecto, didicere? patent arcana: Draconis
 Ambitio virus per totum sparserat Orbem;
 Hoc quoque corrupti Reges Proceresque, profecti
 Inferiora suis conceptibus illa putâssent.
 Lux Evangelii non luxit Regibus illo
 Tempore; nulla fides Procerum; regnabat ubique
 Barbaries: humilem contestabantur egentes
 Numi

Numinis adventum: quod Virgo puerpera nuper
Magnificando Deum cecinit: Gaudete repulsam
A saturis passi; qui fert solatia, vivit!
Pastores properant; & vix eduxerat undis
Purpureas Aurora comas, cum mœnia parvæ
Urbis Jessiadûm, nebulis labentibus, uno
Aspiciunt plausu: nec opus, comperta viarum
Vel stabuli rogitare locum; Deus indice muto
Et cupidæ mentis raptu, quò restet eundum,
Indigitat. Currunt, subeuntque mapalia; castam
Cum Puerio Matrem, sicut prædixerat illis
Angelus, inveniunt. Metus hic & gaudia certant:
Circumfusus enim radiis Cœlestibus ardet
Puffio; nec simili privat fulgore parentem.
Sis licet in pueri specie, sis inter olentes
Obscuro stabuli pecudes, asinumque bovemque,
In paleis positus; talis tamen ore refulget
Majestatis honos, & talia signa decoris,
Ut, quicumque vident, paveant, & Numen adorent.
Non minor ex vultu species, habituque nitebat
Matris amabilitas; nunquam Domus Israël ullam
Progenuit similem. Nec Te formose virorum,
Nam similis simili gaudet, Josephe filebo.
Hæc Trias in stabuli tenebris olidoque recessu
Fulget, ut in nebulis collecto lumine Phæbus,
Aut per rimosas splendet Cynthia nubes.
Curvatis genibus, prono quoque corpore, læti
Procubere viri: descedunt lumina, sacro
Oscula dant fundo, miro præsepia cultu
Ut magni Regis thalamum soliumque salutant.
Nec dubito, quin parva pii quoque dona puello
Obtulerint; nec quin Dominus respexerit illa
Intuitu placido; sicut respexit Abelis

Munera, Cœlitibus suaves halantia fumos,
 Exultate, quibus res est angusta, domique
 Aspera pauperies! inopum Rex venit; inanis
 Ambitio, sæx atra Stygis, patre Dæmone nata,
 Sub pedibus prostrata jacet. Gaudete! gravatis
 Dicite pauperibus, quæ nox hodierna propinquo
 Vos docuit visu: simul invitate, Supremum,
 Ut veniant intrâ tenebrosa mapalia, Regem
 Culturi, sicut reverentia digna requirit.
 Pastores ovium postquam sacra nuncia Cœli,
 Hâc data nocte sibi, retulissent; quidquid in antro
 Seu stabulo pecorum convenerat, ore fideli
 Applaudit. Virgo tantarum conscia rerum,
 Lata sibi nuper Gabrielis nuncia visis
 His pastoritiis confert, altâque reponit
 Mente. Viri surgunt, & læto corde relinquunt
 Limina sancta casæ: reduces ad propria tecta,
 Hæc nocturna palàm manifestant visa; simulque
 Omnia, quæ propriis oculis objecta fuerunt
 Bethlehemæ, cupidis hæc nuncia læta sciendi
 Jugiter enarrant. Super hæc miranda rapaci
 Per loca Jordanis fertur vaga fama volatu:
 Agricolaë, cives, & quos Cœlestis alebat
 Spes Dominum tandem nostrâ sub carne videndi,
 Per juga, per montes, & lata per arva feruntur.
 Judæ Magnates, spretis novitatibus istis,
 Non ex plebejo, sed magno stemmate Regum,
 Nec vili stabulo pecorum, sed Principis aulâ,
 Promissum Patribus produci posse putabant.
 Sensit idem Herodes; zeli tamen uritur igne,
 Ne nova sparsa sibi noceant, formidine tactus,
 Hinc multi falsum, multi dubitabile verum,
 Quod spargebatur, reputabant: maxima contrâ
 Et

Et pia pars hominum, Divinæ dedita legi,
 Fretaque promissis Domini, delapsa supernè
 Nuncia nequaquam mentiri posse, sciebant.
 Hæc incredulitas ideo permessa videtur,
 Ne citius pueros raperet violentia Regis,
 Indomitique furor sua stringeret arma, prius-
 Virgineæ triadi nostræ concessa facultas, (quam
 Ex Hebræorum fugiendi finibus. Ecce!
 Consilio Domini nihil est sapientius; ille
 Non vi, non rapido prosternit turbine; miti
 Tramite procedit: nec vult decreta resolvi
 Tradita per Mosen. Præfixo tempore Matrem
 Vult prodire foras (licet omni labe carentem
 Ediderit partum) potiusque tenere latenti
 Vi gladios, frameas, & spicula sæva latronum.
 Hæc perpensa dabunt nobis calcaria, leges,
 Quas Deus injunxit populo, servare. Memento,
 Si Deus ipse suis jussis obtemperet, utrum
 Conveniat nobis, sub quovis tegmine lentas
 Excusare moras, vel quod sceleratius, ipfas
 Sacrilego fastu Christi pessumdare leges.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. LUCAS CAP. 2.

Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus; quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus octavo post suam miraculosam Nativitatem die, etiamsi ab omni peccati labe esset immunis, juxta legem Abrahæ circumciditur, & celebri nomine Jesu, quod super omne nomen est, ac Mundi Salvatorem significat, mirifice exaltatur.

B 3

Æquo-